

и да отмѣтuoja царь Самуила малко по малко отъ България. Той отишьль възъ Бдинъ (Видинъ) и обстъпаль осмь мѣсеца тоа градъ. Най-сетнѣ Бдинъ билъ призетъ съ пристѣпъ. Василий залѣгналь та подновилъ Бдинска та твърдина, оставилъ въ нея войска, и зель да владѣе вече всичко то течиние на Дунавъ въ България. Само Българдъ билъ оште на царь Самуила. Византийцити, кога обстъпели Бдинъ царь Самуилъ мислилъ да отвлѣче византийский царь, та отишьль възъ Одринъ отъ Охрида. Тогава въ Одринъ празновали Св. Богородица. Царь Самуилъ ненадѣино ударилъ на градътъ и се втурилъ внѣтрѣ. Нѣ, незнамъ зашто, българети не могли да се удържетъ въ Одринъ и се върнали назадъ съ голѣмъ обиръ.

Отъ Бдинъ Василий не се върналь по напрѣдний пѣтъ, и се наель да влѣзе верѣдъ България. Той повель войска та си на юго-западъ, прѣзъ Нишь и по полето на Морава; прѣзъ дѣто миналь развалиль българскити твърдини, и се навиль подъ Скопе, юдинъ отъ пѣрвити стoлични градове на България. Царь Самуилъ чакаль непринательтъ съ войска при Скопе, на южна та страна на р. Вардаръ. Тогава било яесень, та рѣката била придoшла; царь Самуилъ се надѣвалъ, че рѣката ште го заштити; нѣ юдинъ отъ войницити на Василиа нашъль бродъ, и както прѣди малко въ Тесалиа, византийцити прѣминади мълчешкомъ рѣката. Царь Самуилъ не смѣяль да се удари, а тутакси се стѣписаль, и оставилъ въ рѣцѣти на непринательтъ станътъ си. Тогава заповѣдникътъ на Скопе се прѣдалъ на византийский царь заедно съ тоа прочуть градъ. Казоватъ, че градътъ издалъ Романъ, синъ на българский царь Петра, и внукъ на великий Симеона. Това била послѣдния историческа работа на прочутий юдно врѣме царский родъ българский. Византийский царь надарилъ злочестий Романа, направилъ го патриций, и го отредилъ заповѣдникъ на Авидосъ въ Мала Азия.

Отъ Скопе Василий завъртѣль на истокъ по Пловдивский пѣтъ, който минова покрай главний западний агль на Стара-планина. Тукъ много врѣме го задържала обстъпата на Перникъ, най-прочута та твърдина въ таа часть на Стара-планина. Византийскити историци хвалеть много българский главатаръ на Перникъ, Кракра, и казоватъ, че билъ много юнакъ човѣкъ и не се подкуповаль никакъ. Византийский царь неможилъ да при-